

Apexa eta lorea

Herri doinua

Hitzak: J. B. Elizanburu

Andante espressivo

G Am D G

1 3 1 4 1 3 2 1

mp

5 2 1 2

Em Am D G

5 4 1 5 2 4 5 4 1 2

1. Néguez primadera zenean jabetu,
Sasi baten hegian apexa zen sortu ;
Lekhü berean baitzen lorea gerthatu,
Gaixoek elgar zuten bihotzez maitatu.

2. Iguzkiak ihintza histen duenean,
Apexa doha bethi hegalez airean ;
Nahi luke loreak segitu bidean,
Girthainak zertako du gelditzen lurrean?

3. Loreak. « Nere besoak ditik ihintzak zerratzen,
«Ondikotz! iguzkiak goizean urratzen!
«Zertako haiz hi bethi nitarik urruntzen ?
«Hi guan eta badakik, nigarrez nauk hurtzen.

4. Apexak. «Zertako nigar egin, ó lilí maitea ?
«Egunaz iguzkia dun nere jabea;
«Goizetik lorez lore dinat nik bidea;
«Iguzkia sartzean bethi naun hirea..

5. Loreak. «Goiz guziez adío, arratsean agur,
«Egunak luze dituk gauak aldíz labur;
«Nere nigarrez othoi ez hadíla samur,
«Zeren hire galtzeaz bethi nauk ni beldur...

6. Iguzkiak, goiz batez, zenean agertu,
Lorearen besoak zituen urratu;
Bi maitek zutenean elgar besarkatu,
Apexak haizeari hegalez hedatu.

7. « Haize bihotz gabea zertako herritik
Ereman duk apexa mendien gainetik?
Zertako duk urrundu maitearen ganik!
Hegaztin gaixo horrek ez zian hobenik».

8. « Apex hegál flakoa, geldí hadí, geldí
Utzíz bozkarioa, doluan sar hadí:
Zertako haiz fidatu haize gaixtoari ?
Lorearen gainera lurra duk itzulí!..

9. Apexak. « Maitía, kausitzen hut lurrez estalía !
«Jainkoak bere ganat deithü hau, lilía!
« Hi lurreko hindudan sosegu guzía ;
« Hil haiz!... Oraí neretzat deus ez dun bizía !,

10. Oraino iguzkia zohan inguruan
Apexa zenean hil bere sor lekhu...
Izan baitzuen aski zorigaitz munduan,
Agian Lorea du khausitu zeruan!